

Biernaczky Szilárd

Intő szavak

Hóvári János halálára

Hűséges szerető társad, Cecília
Kíséri távoli fénybe távozásod,
Könnyei szakadatlan tengerárja mossa
Lábad nyomát, szikrázó égi másod.

Magaddal vitted terveknek garmadát,
Szigetvár rajzik, és a pécsi Dzsámi
Kapui kinyílnak, szétfoszlik a galád
Történelem: jó barátot találni
Rég-ellenség helyett, ez a jövőndő
Művészete, szétverni régi meddő
Viták parazsát, meglátni török népek
Küzdelemtelt folyamát. Elporladt méreg
(áfium) behull elmúlt századokba,
Intő szavad kél, bár még botladozva.

A Zrínyiek árnya lebeg felettünk,
Diplomata-ésszel oszlattad a múltat,
Nem múltó dicsőség övezi tettünk
Közkinccsé te tetted a múltból tanultat.

Barátom! Gyertyát gyújtok asztalomon,
Lényed sugarai kavarnak a térben,
Agyad gyémántjai elysiumi asztalodon,
S társadat látod, merengve a fényben.

BIERNACZKY SZILÁRD (1944) zeneszerző, italianista, afrikanista, költő, műfordító irodalmár, 1984-től az ELTE Afrikai Kutatási Program szervezője–vezetője, 2010 óta a Mundus Novus Könyvek Kft. irodalmi vezetője, a Magyar Afrika Tudástár megalapítója.

Események vére

Gergely Ágnesnek végtelen nagy szeretettel
– tercinákban és keresztímekekben

(1) Mindennapok fogságában

A tények durván ránk zúdulnak –
Vagy csak tétován átszűrődnek
Az ablakon, a paletták repedésein?

Ha hagyjuk, így is szertedúlnak
Csöndet, nyugalmat, kéknek-zöldnek
Erezik, ami fehér, tömpe késein

Események vére csöppen – Öleld
Kezedbe futtában a Délnek Csillagát!
Szekerezd a Göncölt! – Az égbolt

Int, ránk borul, segít a fel-nem-lelt
Reményt reményleni, s éveken át
Merenghetünk, vajon mi lesz s mi volt.

(2) A mulandóság sodrában

Finom, kecses, elegáns örömtáncok
Érzelem, gondolat és szó összetalálkozásain
Játékot, mélységet öszülés-ráncok
Híján vetít ránk a sok asszonánc és rim

Húsz év múlva se röhögnek ki a fiatalok
Még ha csak egy hálóing és fogkefe
Az összepréselt ajakkal kiszűrt, titkos jajok
Még most is fiatalok, bethlehemi rockzene

szűrődik ki, emberfia isten testén lépdél
Nagy Imre és barátaival a történelem
Maszkabál helyén már csak az elmúlás térdel
A rögeszme se más, üres zöldséges verem.

Megjegyzés: a dőlt sorok vendégszövegek Gergely Ágnes *Még egyszer Firenzébe* (2018) című kötetéből.